

Referat af udsagn fra mødet i Bolbro d. 1. sept. 2008 kl. 19.00.

Deltagere:

Fra Region Syddanmark:	afd. chef Peter Schønning (PS) direktør Anders Møller Jensen (AMJ)
Fra forældre-/pårørende foreningen:	Bente Plauborg (BP) Helle Boesen (HB) Frank Jensen (FJ)
Fra pårønderådet:	Svend Erik Nielsen (SEN) Jytte Hansen (JH)

Referat ved Ole Philip Hansen

Anders Møller Jensen indledte mødet med at redegøre for intentionerne i forandringerne vedr. fremtidens boliger på Strandvænget..

AMJ: Regionens interesse er at få skabt bedre forhold for såvel beboerne som personalet. Efter 40 år trænger Strandvænget til modernisering. Nyborgkonferencen var meget entydig. Oplægget fra os er ikke kun ifølge konferencen.

FJ: Vi mødte op til konferencen med nogle forventninger og ønsker, men vi har reelt ikke været med til at påvirke indholdet af konferencen.

JH: Jeg sad i en gruppe hvor alle deltagere kom fra institutioner der havde borgere der var anderledes end de vi har på Strandvænget. Vi følte ikke vi kunne bruge det til noget. Oplæggene fra Norge og Sverige var flotte og inspirerende, men det var ikke kun tilfredshed, når vi gik dem nærmere på klingen.

SEN: Alle ønsker Strandvænget - som det fremgår af Høringssvarene.

FJ: (til PS og AMJ) Kan I se hvor mange kommuner, der vil trække borgere hjem?

AMJ: Uanset hvor der bygges eller moderniseres skal boligerne betales.

BP: Pædagogikken skal følge med – ligesom arbejdet og fritiden. Det hjælper ikke at købe en stol med kun 1 ben - hvis de 3 andre mangler, så vælter den – og den situation er der ingen der ønsker.

AMJ: Der står i planen at pædagogikken skal følge med.

HB: Hvis det nu er nye bygninger, og det koster, hvad så med pædagogikken?

AMJ: Vi kan ikke gå ud og sige at det koster mere – så skal beboerne betale. Boligerne skal opføres efter Serviceloven og ikke som 1A, der er efter den almenlystige boliglovgivning.

JH: De beboere vi har i egne lejligheder kræver mere personale. Det lægger op til ensomhed.

HB: Hvordan skal sådanne lejligheder indrettes?

PS: Det kan være grupper af beboere, f.eks. 7-8 beboere. Mindre enheder i en samling. Hvornår er man ensom og hvornår er man alene?

JH: Jeg ønsker ikke, at vi skal tilbage til det gamle, men jeg har lyst til at beskrive, forskellen på at besøge vores søn på 10'eren og senere 4'eren, hvor han havde valgt sin plads i køkkenet med udsyn til alt hvad der foregik. Når vi kom på besøg drak vi kaffe sammen med beboere og personale og kunne så bagefter trække os tilbage. Vi fik en god snak med personalet og flere af beboerne havde glæde af vores besøg. På 1A med egen

lejlighed, foregår det hele i lejligheden, og en snak med personalet foregår stående ved køkkensranken.

HB: Peter Schønnings ide kan være udmærket, men mange beboere har slet ikke gavn af det. Bente og jeg har haft et møde med Carsten og Litha, hvor de gav os en beskrivelse af deres ideale tanker om beboernes liv i de omgivelser som de kunne ønske at beboerne skulle være i. Men det duer ikke at blande beboere med brug for vidt forskellig pædagogik. Når en afdeling i dag ikke kan finde ud af at anvende billeder og tegn til tale – hvordan skal de så i fremtiden kunne håndtere flere forskellig slags pædagogik på en enkelt afdeling?

BP: Vi har altså vældig svært ved at tror på at det skal kunne lykkes.

AMJ: Forældre/pårørende kan sige nej. Man tvinges ikke til at flytte sin pårørende.

FJ: Hvad med afd. 23 – 29? Hvordan vil I renovere dem efter nutidens krav?

AMJ: Pegasus har haft forældreindflydelse. Efter seveloven behøver man ikke lave køkkener, men man vil nok alligevel gøre det. Regionen skal lægge pengene ud.

Forrentningen går over 30år. Det er kun et udkast. Det er indstillet at Strandvænget udskydes. Vi lægger os ikke fast på endemålet. - Det vil blive nogle mindre omlægninger for overhovedet at komme i gang. Man kunne godt have glæde af mobile og immobile i samme hus af hensyn til aflastning af personalet.

HB: Vil I lave specialiserede afdelinger?

AMJ: I moderat form har vi pligt til at have forskellige afdelinger.

BP: Hvordan er brugerniveauet på Strandvænget? Der mangler i planoplægget en beskrivelse af de forskellige brugergrupper. Jeg har ikke tillid til at normeringen i dag også kan dække den fremtidige normering, når den analyse mangler.

PS: Hvad mener du med tillid?

BP: Nu har jeg været en del af Strandvænget i godt 12 år og når jeg kigger tilbage på, hvad der er sket i den årrække – hvordan vi - inden dokumentarfilmen blev sendt – forsøgte at gøre såvel det daværende Amt som daværende ledelse på Strandvænget opmærksom på problemet vedr. manglende pædagogik og velfærd på Strandvænget – og vi ligeledes har set adskillige sparerunder udstukket fra Amtet – ja, så er det overordentlig svært at have tillid til at embedsmænd og politikere virkelig mener det, der bliver beskrevet i planen. – Det er unægtelig også betydeligt lettere at udmåle nogle m2 i forhold til loven end det er at måle pædagogikken i forhold til det i planen beskrevne.

AMJ: Vi må gøre noget for at bryde situationen. Vi forestiller os STOREBÆLT, med en del i hver ende af arealet. Midterfeltet kunne frasælges til andet formål. Parkarealerne skulle stadig være offentlig tilgængelig. Kun gårdhaverne skulle være lukkede områder.

HB: Jeg vil hellere vælge en kolos som Strandvænget med de skønne omgivelser end boliger i Nyborg. Vil I tage pårørende med på råd i planlægningen?

AMJ: Det kan ideelt set nok være pårørenderådet, der kan være interessant.

HB: Litha siger: De kan bare gå ind i deres egen lejlighed!

AMJ: Det er måske ikke realistisk.

PS: Vi vil gøre det omsorgsfuldt og fagligt.

JH: Beboere, der har særlige behov kan måske godt bo i Ullerslev. Men ikke hvem som helst. De der kan bevæge sig rundt i et beskyttet miljø som Strandvænget er idag vil blive frataget en frihed, hvis de skulle flytte til Ullerslev eller Nyborg.

BP: Hvordan vil Regionen sikre det pædagogiske niveau og at beboere også i fremtiden har råd til at komme ud til aktiviteter, når de selv skal betale for ledsager, transport og aktiviteten?

AMJ: Vi kan ikke sikre noget som helst. Vi har ingen intentioner om at det skal blive dyrere. Det regelsæt man i dag bruger er i højere grad bestemt af pensionen.

FJ: Børnefamilien i dag stiller langt større krav til deres handicappede børns velfærd end vores generation.

Er ombygningen af 7-9 en kort- eller langsigtet plan?

AMJ: Det er kortsigtet. - - Hvordan kommer vi så videre?

Vi tilbyder eller foreslår et stormøde hvor Bente Gertz Hansen fra Regionen kommer med et oplæg. Alle pårørende inviteres inkl. pårørende fra børnehusene. Overskriften eller emnet kunne være:

Skal det være med basis i totalinstitutionen eller skal den splittes op?

HB: Det hele startede med filmen. Nu har vi planen. Men hvordan får de pårørende information? Det ville være godt at vide, hvad I mener. Det skal ud til de pårørende. Et trykt materiale, der er på en pædagogisk måde, fortæller om jeres planer.

AMJ: Det ville være en god ide.

BP: Der er andre krav fra de yngre forældre. I må gøre jer klart, at de forlanger optimal og præcis information og i høj grad, at blive taget med på råd.

PS: Der er et svælg mellem planen og de meget konkrete spørgsmål fra de pårørende.

FJ: Det er måden det hele er praktiseret på!

AMJ: Regionsrådet vil nedsætte et udvalg, der sikkert vil høre på de pårørende.

.....

Afslutningsvis fastsattes stormødet med pårørende (inkl. børnehusene) med oplæg fra Bente Gertz Hansen m.fl.

Onsdag d. 24. sept. 2008 kl. 19-21